

Gdańsk 25 października 2023

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku

Za pośrednictwem:

Prokuratury Rejonowej w Gdyni
13 Dział do Spraw Wojskowych
ul. Jana z Kolna 8a; 81-399 Gdynia

Skarżący:

Wojciech Bartoszyński XXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

SKARGA NA BEZCZYNNOŚĆ

Na podstawie art. 3 § 2 pkt 8 w zw. z art. 50 § 1 Prawa o postępowaniu przed sądami administracyjnymi zaskarżam beczynność Prokuratury Rejonowej w Gdyni w przedmiocie udostępnienia informacji publicznych.

Beczynność organu stanowi naruszenie:

- 1) **art. 61 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r.** w zakresie, w jakim przepis ten stanowi podstawę prawa do uzyskiwania informacji, poprzez błędne zastosowanie, polegające na nieudostępnieniu informacji podlegającej udostępnieniu na wniosek,
- 2) **art. 19 ust. 2 Międzynarodowego Paktu Praw Obywatelskich i Politycznych** w zakresie w jakim przepis ten stanowi o prawie do swobodnego wyrażania opinii obejmującego swobodę poszukiwania, otrzymywania i rozpowszechniania wszelkich informacji i poglądów, bez względu na granice państwowe, ustnie, pismem lub drukiem, w postaci dzieła sztuki bądź w jakikolwiek inny sposób według własnego wyboru, poprzez jego niezastosowanie i nieudostępnienie na wniosek informacji podlegającej udostępnieniu, co w konsekwencji doprowadziło do nieuzasadnionego ograniczenia prawa człowieka do informacji,
- 3) **art. 10 ust. 1 w zw. z art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej** (dalej jako: „u.d.i.p.”) w zakresie, w jakim z przepisów tych wynika, że informacja nieudostępniona w Biuletynie Informacji Publicznej jest udostępniana na wniosek bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż w ciągu 14 dni od dnia złożenia wniosku poprzez brak zastosowania, polegający na niezrealizowaniu wniosku o udostępnienie informacji.

Wobec powyższego wnoszę o:

- 1) stwierdzenie, że organ dopuścił się beczynności,
- 2) zobowiązanie organu do załatwienia wniosku niezwłocznie,
- 3) zasądzenie od organu na moją rzecz kosztów postępowania według norm przepisanych,
- 4) uznania że beczynność miała miejsce z rażącym naruszeniem prawa.

UZASADNIENIE

W dniu 6 października, po mailowym uzyskaniu informacji o postępowaniu przygotowawczym 4053-13.Ds.235.2023 o następującej treści: „*Postępowanie zakończone postanowieniem o umorzeniu z powodu braku znamion przestępstwa*” złożyłem, za pośrednictwem poczty elektronicznej, wniosek o udostępnienie informacji publicznych o następującej treści:

„na podstawie art. 2 ustawy o dostępie do informacji publicznej, o przesłanie kopii cyfrowych (lub skanów) następujących dokumentów dotyczących sprawy 4053-13.Ds.235.2023:

- 1. postanowienia o umorzeniu,*
- 2. opinii biegłego sądowego z zakresu prawa autorskiego.*

Żądane informacje proszę przesłać jako załącznik do maila, na adres xxxxxxxxxx@xxx.xx,

W odpowiedzi na powyższy wniosek wywiązała się pomiędzy mną, a prokurator [imię i nazwisko] prowadzącą przedmiotowe postępowanie korespondencja mailowa (kopia w załączeniu), w której Pani prokurator sugerowała mi złożenie wniosku o dostęp do akt sprawy w trybie art. 156 Kodeksu postępowania karnego z 6 czerwca 1997 r., a ja podtrzymywałem swój wniosek w trybie u.d.i.p. Kopia owej korespondencji mailowej w załączeniu. Z korespondencji tej nie wynika jasno czy organ stoi na stanowisku, że inne ustawy określają odmiennie zasady i tryb dostępu do informacji będących informacjami publicznymi (art. 1 ust. 1. u.d.i.p.) czy też, że żądane informacje nie są informacjami publicznymi.

Jednak każde z tych stanowisk byłoby błędne. Zgodnie ze stanowiskiem NSA zawartym w orzeczeniu [II SA 3572/02](#): *„Należy w związku z tym podkreślić, iż w świetle art. 61 Konstytucji RP prawo do informacji jest publicznym prawem obywatela, które odbywa się na zasadach skonkretyzowanych w ustawie o dostępie do informacji publicznej. Stąd prawo do informacji jest zasadą, a wyjątki od niego powinny być interpretowane ściśle. Dlatego art. 156 Kpk nie może być stosowany rozszerzająco. Tymczasem w art. 156 par. 5 wyraźnie wskazuje się, że odmienny tryb dostępu dotyczy jedynie spraw w toku postępowania przygotowawczego. Nie odnosi się on do spraw zakończonych, jak w przedmiotowej sytuacji umorzeniem. W odniesieniu do takich spraw znajduje zastosowanie ustawa o dostępie do informacji publicznej.”*

Bogactwo orzecznictwa sądów administracyjnych w podobnych sprawach np.: [I OSK 1113/04](#): *„Ustawa o dostępie do informacji publicznej ani inna ustawa, nie wyłącza spod działania tej ustawy, postępowania karnego zakończonego umorzeniem.”* pozwoliło na sformułowania w roku 2021 przez NSA w orzeczeniu [III OSK 865/21](#) następującego stwierdzenia: *„W orzecznictwie sądowoadministracyjnym, od szeregu lat, utrwalił się pogląd na tle stosowania u.d.i.p. w aspekcie art. 156 § 5 Kpk, który prowadzi do następujących wniosków:*

- akta zakończonego umorzeniem postępowania karnego są informacją publiczną i podlegają udostępnieniu osobom trzecim nie na zasadach art. 156 § 5 Kpk, lecz na podstawie u.d.i.p.;

[...]

- jeżeli dokument będący w posiadaniu organu, który go nie wytworzył, stanowi informację publiczną, to organ zobowiązany jest do jego udostępnienia wnioskodawcy;
- sporządzona w sprawie opinia biegłego stanowi wraz z wydaniem postanowienia o umorzeniu postępowania dokument zawierający informację o działaniu organu, jakim jest prokurator.”

Uzasadniając wniosek o uznanie, że naruszenie prawa miało charakter rażący pragnę zauważyć, że:

1. W korespondencji mailowej starałem się zwrócić uwagę organu na obowiązujące przepisy, oferowałem także wskazanie konkretnych orzeczeń sądów administracyjnych, co nie spotkało się z zainteresowaniem.
2. Organ jest wyposażony w wiedzę i narzędzia pozwalające na dostęp do informacji odnośnie do obowiązującego prawa, stanowisk judykatury i doktryny. Pracownicy Organu są w tym zakresie profesjonalistami.
3. Zgodnie art. 2 Prawa o prokuraturze z 28 stycznia 2016 r. „*prokuratura wykonuje zadania w zakresie ścigania przestępstw oraz stoi na straży praworządności*”. Naruszanie prawa przez organ stojący na jego straży powinno być oceniane surowiej niż naruszenia prawa przez inne organy. Zaryzykuję twierdzenie, że każde naruszenie prawa przez prokuraturę winno być a priori uznane za rażące.

Zważywszy na powyższe wnoszę jak na wstępie.

Załączniki:

1. Kopia korespondencji mailowej z organem
2. Potwierdzenie opłaty wpisu sądowego